

چگونگی مواجه نظام حقوقی فرانسه با مسئله تغییر بنیادین اوضاع واحوال

منصور امینی^۱ - عصمت گلشنی^۲ - سید مهدی حسینی مدرس^۳

تاریخ دریافت: ۱۳۹۵/۱۲/۱۶ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۷/۰۳/۲۶

چکیده

به طور سنتی در نظام حقوقی فرانسه، تغییر بنیادین اوضاع واحوال زمان انعقاد قرارداد و تأثیری که از این حیث بر قرارداد و طرفین آن می‌گذارد، با دو واکنش مواجه می‌شد: ۱) قاعده حقوقی که اختصاصاً به تغییر بنیادین شرایط حین انعقاد عقد مربوط است یعنی نظریه «امپرویزیون» که بیشتر در قراردادهای اداری به کاربرده می‌شد^۲ ۲) مفاهیم دیگری که اختصاص به تغییر بنیادین اوضاع واحوال موجود به هنگام انعقاد قرارداد ندارند اما در شرایطی خاص، از آن‌ها برای اجتناب از نتایج نامناسب ایجاد شده در اثر تغییر در اوضاع واحوال زمان انعقاد قرارداد، استفاده می‌شد. درنتیجه تلاش‌های دکترین و رویه قضایی فرانسه، نهایتاً در سال ۲۰۱۶ قانون مدنی فرانسه اصلاح گردید؛ به گونه‌ای که نظریه امپرویزیون به عنوان قاعده‌ای از قواعد عمومی قراردادها صراحتاً در قراردادهای خصوصی مورد شناسایی قرار گرفت. این پژوهش با تحلیل این واکنش‌ها و اصلاحات قانونی، تصویری کلی و جامع از چگونگی مواجهه نظام حقوقی فرانسه با مسئله تغییر بنیادین اوضاع واحوال را پیش رو می‌نمهد.

واژگان کلیدی: امپرویزیون، تغییر اوضاع واحوال، اصل لزوم قرارداد، تعديل، مذاکره مجدد.

man.amini@sbu.ac.ir

۱. دانشیار دانشگاه شهید بهشتی (نویسنده مسئول)

Esmat.golshani@isu.ac.ir

۲. استادیار گروه حقوق دانشگاه امام صادق (ع)

Mahdi.modarres@gmail.com

۳. دانش آموخته دکتری حقوق خصوصی دانشگاه شهید بهشتی

مقدمه

تراصی طرفین قرارداد، برمبنای حقایقی است که در زمان انعقاد قرارداد موجود و برای آن‌ها معلوم است؛ اما گاهی پس از انعقاد به صورت اتفاقی، تغییرات پیش‌بینی نشده‌ای در اوضاع واحوال حین توافق رخ می‌دهد که اجرای قرارداد را برای یکی از طرفین دشوار، پرهزینه یا کم منفعت (ضرری) می‌سازد. در این مقاله به چگونگی مواجهه نظام حقوقی فرانسه با مسئله تغییر اوضاع واحوال و آثار آن بر قرارداد و نیز نحوه توزیع رسیک میان طرفین، پرداخته خواهد شد. در این کشور در مورد تأثیر تغییر ناگهانی و غیرمتربه اوضاع واحوال بر وضعیت قرارداد و روابط طرفین، دو تأسیس حقوقی «فورس ماژور»^۱ و «امپرویزیون»^۲ وجود دارد که اولی ناظر به غیرممکن شدن اجرا در اثر تغییر شرایط و از موضوع مقاله حاضر خارج است و دومی ناظر به دشوار یا ضرری شدن اجرا در اثر تغییر غیرمنتظره شرایط است که در این مقاله به توضیح آن خواهیم پرداخت (شماره ۱) در قسمت دوم نهادهای مشابه با امپرویزیون را مطرح و توضیح خواهیم داد که این نهادها چه جایگاهی در حل اختلافات راجع به تغییر شرایط پس از انعقاد قرارداد دارند (شماره ۲).

موضوع تغییر اساسی اوضاع واحوال از مسائل بسیار مهم نظام حقوقی ما است که روزبه‌روز با پیچیده‌تر شدن نظام معاملی و اقتصادی ضرورت تغییر رویکرد نسبت به این مسئله بیشتر احساس می‌شود. بررسی چگونگی مواجهه نظام حقوقی فرانسه با این مسئله از چند جهت ضرورت دارد، نخست آنکه نمونه بسیار روشنی از تحولات نظام حقوقی و قانون‌گذاری را در یکی از کهن‌ترین و پیشرفت‌ترین مظاهر نظام حقوقی نوشته که نظام حقوقی ما نیز تأثیر قابل توجهی از آن پذیرفته است، فرا روى قانون‌گذار کشورمان می‌نهد؛ تا با آگاهی از سیر تاریخی این تحول در نظام حقوقی فرانسه، راه رفته دوباره جسته نشود و با هزینه و زمان کمتری بتوان اقدام به اصلاح نظام حقوقی کرد. دوم آنکه با توجه به طرح فراینده پرونده‌هایی - بخصوص در حوزه تجارت بین‌الملل - که به مسئله تغییر اوضاع واحوال گره خورده‌اند، اطلاع از رویکرد نظام حقوقی فرانسه در این خصوص کمک خواهد کرد که چه در مرحله مذاکره و انعقاد قرارداد و چه در موقع رسیدگی به حل اختلاف، بهتر بتوان از منافع اتباع ایرانی محافظت کرد.

1. force majeure.
2. imprévision.

۱- دکترین «حوادث پیش‌بینی‌نشده»^۱

«امپرویزیون» یا «حوادث پیش‌بینی‌نشده» مهم‌ترین مفهوم مربوط به آثار اوضاع واحوال غیرمنظره بر تعهدات قراردادی در حقوق فرانسه است. در این قسمت، موضع گیری سنتی حقوق فرانسه نسبت به امکان دخالت و ایجاد تغییر در قرارداد پس از شکل گیری آن و تحولات این موضع گیری در گذر زمان در قانون و رویه قضایی، با تفکیک در حقوق اداری و خصوصی، تشریح می‌شود.

۱-۱- تعریف

نظریه امپرویزیون به طور کلی در پرونده‌های مطرح می‌شود که در آن‌ها اوضاع واحوال اقتصادی پیش‌بینی‌نشده‌ای، بعد از انعقاد قرارداد رخ می‌دهد و اجرا را بشدت دشوار یا پرهزینه‌تر می‌سازد ولی غیرممکن نمی‌کند.^۲ «امپرویزیون» مبتنی بر عدم توازن اقتصادی بین تعهدات قراردادی در زمان اجراست لذا در قراردادهای مبتنی بر حدس و گمان مثل معاملات بورس اعمال نمی‌شود، زیرا داشتن ماهیت «شانسی یا احتمالی» جزئی از این قراردادهاست.^۳ این نظریه معطوف به حل تعارض است بین ۱) عدالت معاوضی که به دنبال حفظ پیوستگی تعهدات و یک معامله مناسب است و ۲) اصل لزوم وفای به عقد که به دنبال هدف کلی تر «قطعیت حقوقی» است.

۲- تحولات دکترین «امپرویزیون» در گذر تاریخ

علیرغم پذیرفته شدن مفهوم سنتی «ربوس سیک استانتی بوس»^۴ در دکترین و رویه قضایی فرانسه در قرن‌های ۱۷ و ۱۸، این مفهوم در پیش‌نویس قانون مدنی درج نشد و بر عکس اصل

۱. در ترجمه واژه فرانسوی «imprévision» تعبیر دیگری نیز بکار رفته است مانند: «ایجاد مانع بر اجرای قرارداد» (میر محمدصادقی، حسین، «بررسی تطبیقی نظریه عقیم شدن اقتصادی قراردادهای تجاری»، مجله تحقیقات حقوقی، ص ۳۴۳)، نظریه «عدم پیش‌بینی» (حسین‌آبادی، امیر، «تعادل اقتصادی در قرارداد (۲)»، مجله تحقیقات حقوقی، شماره ۲۱ و ۲۲، زمستان ۷۶ تا تابستان ۷۷، صص ۱۲۲ به بعد)، نظریه «امور غیرقابل پیش‌بینی» (طباطبائی مؤتمنی، منوچهر، حقوق اداری، تهران؛ سمت، چ ۱۶، تابستان ۱۳۹۰، صص ۴۰۲ به بعد).

2. Delvolvé, Jean-Louis, L'imprévision dans les contrats internationaux, in Travaux du Comité français de droit international privé, 1988-1990, pp. 147-170, p. 147.

3. Art. 7 al 2, 'Loi Faillot' 21 January 1918.

4. clausula rebus sic stantibus.

«شرط عدم تغییر اوضاع واحوال»: قراردادهایی که اجرایشان متضمن انجام اعمال پی‌درپی و متوالی در یک دوره زمانی در آینده هستند، مشمول این شرط‌اند که اوضاع واحوال بهمان شکل اولیه باقی بماند.

لزوم قراردادها^۱ مجدداً به شکلی قوی در ماده ۱۱۳۴ ق.م. شناسایی شد.^۲ تصویب این ماده که واضح اصل ثبات و قطعیت قراردادهاست، تأثیرپذیری قوی حقوق فرانسه از حاکمیت اراده را روشن می‌سازد. ایده مشابهی نیز مبنای وضع ماده ۱۷۹۳ ق.م. این کشور است^۳; بنابراین مفهوم «امپرویزیون» در ق.م. فرانسه شناسایی نشد که علاوه بر اصل لزوم می‌تواند درنتیجه تأثیر مکتب تاریخی حقوق رم، مکتب حقوق طبیعی و اقتصاد آزاد باشد.^۴ شارحان بعدی قانون، «امپرویزیون» را پذیرفتند حال آنکه پوتیه^۵ و کوجاس^۶ حتی به آن اشاره هم نکردند.^۷ گرایش سنتی قانون‌گذار و رویه قضایی به اصل تقدس قراردادها و دیدگاه منفی نسبت به امکان بازنگری در قرارداد موجب شد که قانون‌گذار تأثیرگذاری او ضاع واحوال جدید بر قراردادها را فقط در صورت فورس مژور (غیرممکن شدن اجرا) پذیرید و «حوادث پیش‌بینی نشده» (دشوار شدن اجرا) را فقط در موارد محدودی شنا سایی کند مثل آنچه به طور خاص در مواد ۱۷۶۹ تا ۱۷۷۳ موجود است. بر اساس ماده ۱۷۶۹ در موارد تلف اتفاقی همه یا حداقل نصفی از محصول درجایی که اجاره برای چندین سال منعقدشده، یک کشاورز می‌تواند تحت شرایط خاصی در اجاره‌بهای مقرر برای زمین کشاورزی، تخفیف بگیرد؛ اما بعد از تصویب ق.م. هم در قانون و هم در رویه قضایی تأثیرگذاری حوادث غیرمنتظره‌ای که به حد ایجاد مانع بر اجرای قرارداد نمی‌رسیدند، به طور فزاینده‌ای مورد شناسایی قرار گرفت.

1.pacta sunt servanda.

2.R.A. Momberg Uribe, The effect of a change of circumstances on the binding force of contracts- Comparative perspectives, PhD thesis Utrecht University, 2011, pp. 44-45.

۳. «جایی که یک معمار یا پیمانکار متعهد شده ساختمانی را با قیمت معین و طبق نقشه تعیین و توافق شده با مالک زمین بنا کند، او نمی‌تواند تقاضای هیچ گونه افزایشی در قیمت را بنماید، چه به بهانه افزایش [قیمت] نیروی انسانی یا مواد اولیه و چه بر اساس تغیرات و اضافات ایجادشده در نقشه، مگر آن تغیرات یا اضافاتی که کتاباً اجازه داده و قیمتش با مالک توافق شده».

۴. لیرالیسم به عنوان جریان فلسفی غالب در قرن ۱۸، منجر به ایده‌هایی شد که با اعمال محدود دکترین ریوس -آن‌طور که متخصصان حقوق کلیسا (حقوق شرعی) مقرر کرده بودند- مطابقت نداشت. بر عکس، اصل لزوم وفاکی به عقد، کاملاً با مفهوم آزادی کسب و کار و تجارت هم راستا بود لذا که ریوس در قانون تصویب شده در خلال این دوران مقرر نشده بود.

Denis Philipe, France and Belgium, in: Foreseen and Unforeseen Circumstances, A.G. (Castermans et al. (rds.), Kluwer, 2012, P. 151

5.Pothier.

6.Cujas.

7.Voirin, Pierre-Joseph, De l'imprévision dans les rapports de droit privé: [Thèse], Nancy, 1922, pp. 46-7.

۱-۲-۱- مصادیق قانونی

باوجودی که به عنوان یک قاعده کلی امکان مداخله در قرارداد بر اساس تغییر اوضاع و احوال، به طور سنتی در قانون و رویه قضایی فرانسه پذیرفته نشده اما از طریق تصویب قوانین موقتی و خاص، گرایشی تقنی نی به پذیرش امکان تعديل قرارداد در موارد خاص و نه به صورت کلی وجود دارد؛ در همین راستا قانون موقتی در مورد هاردوشیپ، در واکنش به جنگ‌های جهانی و بحران‌های اقتصادی تصویب شد؛ بعد از وقوع جنگ جهانی اول، ادبیات حقوقی به دنبال ارائه دلایل تئوریک برای تبرئه کردن بدھکاری بود که نمی‌توانست تعهدات قراردادی اش را به علت بشدت دشوار شدن آن‌ها اجرا کند. لذا مفهوم ربوس نظرات حقوقدانان را به خود جلب و در قانون «Failliot Loi»^۱ (۲۱ ژانویه ۱۹۱۸) به صورت امکان فسخ قرارداد توسط دادگاه‌ها پذیرفته شد.^۲

پس از این قانون، شمار فزاینده‌ای از قوانینی که به طور کلی از «طرف‌های ضعیف‌تر» در قراردادها حفاظت می‌کنند، تصویب شدند. بسیاری از این قوانین مستقیماً به دکترین «امپرویزیون» مربوط بودند مثل قانون ۳۰ جولای ۱۹۳۰ (مواد ۱۷ و ۲۰) درخصوص قراردادهای یمه، قانون ۴۹-۵۴۷ N۲۲ آوریل ۱۹۴۹، قانون ۳۰ سپتامبر ۱۹۵۳ راجع به اجاره در امور تجاری و همچنین ماده ۳۷ قانون ۱۱ مارس ۱۹۵۷ درخصوص کپیرایت و مالکیت آثار ادبی و هنری (L. قانون مالکیت فکری).^۳ همچنین می‌توان به قانون ۳ جولای ۱۳۱-۵ آثار ادبی و هنری (Failliot ۲۱ ژانویه ۱۹۱۸، فسخ (ونه بازنگری) بعضی انواع قراردادهای بیع متضمن اجرایی متوالی یا معوق منعقده قبل از ۱۹۱۴ (قبل از جنگ جهانی اول) توسط یکی از طرفین را اجازه می‌دهد، اگر او بتواند ثابت کند که به دلیل جنگ‌های زیادی از هزینه‌هایی که منطقاً در زمان انعقاد قرارداد قابل پیش‌بینی بوده‌اند، بیشتر شده است.

۱. قانون Failliot مورخ ۲۱ ژانویه ۱۹۱۸، فسخ (ونه بازنگری) بعضی انواع قراردادهای بیع متضمن اجرایی متوالی یا معوق منعقده قبل از ۱۹۱۴ (قبل از جنگ جهانی اول) توسط یکی از طرفین را اجازه می‌دهد، اگر او بتواند ثابت کند که به دلیل جنگ‌های زیادی از هزینه‌هایی که منطقاً در زمان انعقاد قرارداد قابل پیش‌بینی بوده‌اند، بیشتر شده است.

۲. همچنین قانون مارس ۱۹۱۸ را ملاحظه کنید (راجع به تعديل قرارداد اجاره مال غیرمنقول) و همین‌طور قوانین ۶ جولای ۱۹۲۵، ۸ آوریل ۱۹۳۳، ۱ ژانویه ۱۹۲۴، ۱۱ نوامبر ۱۹۳۲، ۱۲ جولای ۱۹۳۳ و ۲۲ آوریل ۱۹۴۹ که قانون اخیر امکان فسخ قراردادهای منعقده قبل از ۲ سپتامبر ۱۹۳۹ (قراردادهای قبل از جنگ جهانی دوم) راجع به قراردادهای ساخت و تحويل و قراردادهای متضمن اجرای متوالی و معوق را فراهم می‌سازد مشروط بر اینکه قبل از ۱ جولای ۱۹۴۹ طرح دعوا شده باشد.

۳. ماده ۳۷ قانون ۱۱ مارس ۱۹۵۷ مقرر می‌کند که: نویسنده یک اثر فکری که حقوق انتفاعش را فروخته و در اثر عدم اجرای عقد یا محاسبه ناکافی متحمل ضرری بیش از هفت دوازدهم شده باشد، حق دارد که درخواست بازنگری در قیمت قراردادی را بنماید.

(ماده ۲۷۶ ق. م.^۱)، قانون ۱۱ جولای ۱۹۷۵ راجع به اصلاح [مقررات راجع به] طلاق (نتایج طلاق) (ماده ۲۷۶ ق. م.) که مبلغ نفقة را تعدیل می کند، قانون ۴ جولای ۱۹۸۴ (مواد ۹۰۰ تا ۹۰۲ ق. م.) راجع به تعدیل قرارداد هبه یا وصیت در اثر تغییر شرایط حین عقد و سرانجام بند ۲ ماده ۹۸ قانون ۲۵ ژانویه ۱۹۸۵، اشاره کرد. همه این مثالها نشان می دهنده که اصل تقدس قراردادها تا چه حد مشمول استثنایات واقع شده است. البته باید توجه داشت که این استثنایات قانونی، فقط «در موارد خاص» یا «برای مدت معین» شناسایی شدند.

۲-۱-۲- مصادیق قضایی

تحولات قضایی را می توان در دودسته حقوق اداری و حقوق خصوصی (در دودسته آراء تجاری و مدنی) بررسی کرد.

۱-۲-۲-۱- حقوق اداری

در حقوق فرانسه، تئوری معروف «امپرویزیون» که در صورت تغییر اوضاع واحوال، امکان مذاکره مجدد به منظور اصلاح قرارداد را فراهم می سازد، صرفاً نسبت به قراردادهای اداری (قراردادهایی که موضوع عشان انجام یک خدمت عمومی است) اعمال می شده است.^۲ این دکترین به طور کلی از زمان حکم معروف در قضیه گاز شهر بوردو^۳ شناسایی شد. پرونده مربوط به قرارداد تأمین خدمات عمومی برای تأمین گاز شهر بوردو بود که در سال ۱۹۰۴ برای یک دوره ۳۰ ساله منعقد شده بود اما به دلیل شروع جنگ ده سال بعد، هزینه تأمین زغال سنگ (ماده اولیه تولید گاز) به صورت غیرمنتظره برای شرکت تأمین کننده حدوداً ۴ برابر شد لذا وی به دنبال تعديل قرارداد و افزایش نرخ ارائه خدمات شد. شهرداری شهر بوردو و متعاقباً دادگاه بدوى این درخواست را پذیرفتند اما دادگاه تجدیدنظر رأی را نقض کرد. در ۱۳ مارس ۱۹۱۶ شورای دولتی^۴ اجازه مذاکره مجدد قرارداد را داد و با توجه به عدم حصول توافق میان طرفین،

۱. بند ۱ ماده ۸۵۵ ق. م. (بر اساس قانون ۳ جولای ۱۹۷۱) در مورد قراردادهای قانونی راجع به ترکه یا پاداش، تحت شرایط خاصی تعديل قرارداد را مقرر می کند، وقتی که ارزش کالاهای موضوع قرارداد، از زمان تقسیم، بیش از یک‌چهارم بیشتر یا کمتر شده باشد.

2. Ingeborg Schwenzer, Force Majeure and Hardship in International Sales Contracts, VUWLR, 39, 2008, p. 710 (pp. 709-726.)

3. Gaz de Bordeaux.

4. État counsel که عالی ترین دادگاه اداری در فرانسه است.

قرارداد را بر اساس اصل «استمرار خدمات عمومی»^۱ تعديل کرد.^۲ متعاقباً آراء قضایی فراوانی به همین شکل از دادگاههای اداری صادر شد؛^۳ علت پذیرش نظریه «حوادث پیش‌بینی‌نشده» در قراردادهای اداری، لزوم حمایت از منافع عمومی برای ادامه یافتن این خدمات است. بر اساس آراء اداری، با افزایش قیمت مواد اولیه، مبنای اقتصادی قرارداد کاملاً متزلزل شده پس دادگاه می‌تواند قیمت مندرج در قرارداد را تعديل کند زیرا انجام این امر موجب می‌شود خدمات عمومی مانند گذشته در اختیار مردم قرار گیرد.^۴ اصل استمرار خدمات عمومی به ویژه بر بازارهای حمل و نقل، فعالیت‌های عمومی و توزیع، اعمال می‌شود.^۵ عدم توازن قراردادی باید به وسیله واقعه‌ای به وجود آمده باشد که نسبت به متعاقدين، خارجی و غیرقابل پیش‌بینی است و آن واقعه باید منجر به دشوار شدن بیش از اندازه برای متعاقدين شود. اگر عدم توازن دائمی باشد، قرارداد قابل فسخ است.^۶

۱-۲-۲-۲-۱- حقوق خصوصی

۱-۲-۲-۱- دیدگاه سنتی (دکترین سنتی تقدس قراردادها)

برخلاف دادگاههای اداری، به طور سنتی و تا قبل از تصویب مقررات جدید قانون مدنی فرانسه در ۱۰ فوریه ۲۰۱۶، دادگاههای مدنی به طور کلی از شناسایی حق بازنگری در قرارداد بر اساس دکترین «امپرویزیون» استنکاف کرده‌اند و علت این بود که در قراردادهای خصوصی «منفعتی عمومی» وجود ندارد که لازم باشد مورد حمایت قرار گیرد. با این وجود، بر مبنای «انصاف» می‌شد گرایشی بر مداخله در قرارداد را بین قضات دادگاههای حقوقی نیز مشاهده کرد حتی

1. 'La continuité du service public'.

2. CE. 5 November 1982, soc. Propétrol, AJDA, 1983, 259, conc. Labetouille.

3. For instance, CE ۹ Dec. ۱۹۳۲, S. ۳۹-۳-۱۹۳۳; CE ۱۵ July ۱۹۴۹, S. ۶۱-۳-۱۹۵۰; CE, 3 Feb 1905, Ville de Paris, Rec 105; 30 Oct 1925, Mas-Gayet, Rec 836; 22 Feb 1963, Ville d'Avignon, Rec 115; Sect 12 Mar 1976, Département des Hautes-Pyrénées, Rec 155.

4. A. D. M. Forte, Economic Frustration of Commercial Contracts- A Comparative Analysis with Particular Reference to United Kingdom, The Judicial Review, 1984, p. ۱۳ (pp. 1-24).

5. در فرانسه تفسیر قرارداد در فرضی که یک‌نهاد عمومی در گیر است، تحت حاکمیت قواعد حقوق مدنی (droit civil) نیست، بلکه مسئله‌ای مربوط به حقوق اداری (droit administratif) است و لذا استدلال شورای دولتی با استدلال دادگاههای مدنی و تجاری متفاوت است.

6. CE. 9 December 1932, Tramways de Cherbourg, DP 17 March 1933, Les grands arrêts de la jurisprudence administrative, 11th edn, n° 50.

با وجود اینکه قلمرو مداخله‌شان کاملاً محدود بود؛ اما به هر حال این اختلاف نظر بین دادگاه‌های مدنی و اداری نشان می‌داد که اجرای تئوری «امپرویزیون» در حقوق خصوصی فرانسه چقدر دشوار بوده است.

از لحاظ تاریخی، دیوان عالی فرانسه^۱ در حالی که در ابتدای قرن نوزدهم به شناسایی تئوری «حوادث پیش‌بینی‌نشده» نزدیک شده بود، آن را در سال ۱۹۵۶ رد کرد^۲ و در ۶ مارس ۱۸۷۶، در پرونده معروف کاتال کرپونه^۳، بارد امکان خاتمه یا تعدیل قرارداد بر اساس این تئوری، اصل تقدس قراردادها را برقرار کرد^۴. پرونده مربوط به قراردادهایی بود که از سال‌های ۱۵۶۰ و ۱۵۶۷ برای تأمین آب شهری مدام البقاء با یک قیمت معین آغاز شده بودند. مدت‌ها بعد (۱۸۷۶)، مسئولان نگهداری کanal، با تورم و افزایش قیمت نیروی انسانی مواجه شده و درخواست افزایش قیمت قرارداد را کردند. دادگاه تجدیدنظر حکم دادگاه بدوي مبنی بر افزایش قیمت بر اساس «انصاف» را تأیید کرد. ولی دیوان عالی رأی را نقض و اعلام کرد: با وجود اینکه این رأی ممکن است خلاف اصول انصاف به نظر برسد، اما قاضی حق ندارد گذشت زمان و تغییر اوضاع واحوال را به عنوان مبنای برای تغییر دادن یا تعیین شرایط جدید برای قرارداد تلقی و قراردادی که طرفین آزادانه منعقد کرده‌اند را بر اساس ماده ۱۱۳۴ ق.م. تغییر دهد. درواقع دیوان عالی اصل واجب‌الحرمت و مصون از تعرض بودن قراردادها را بار دیگر تأیید کرد.^۵

سال‌ها بعد (۱۸ مارس ۲۰۰۹) دیوان عالی در مورد قرارداد اجاره‌ای که مستأجر در قبال تخفیف گرفتن در بخشی از اجاره‌بهای متعهد به مراقبت از موجر شده بود، مجددًا اصل لزوم را تأیید کرد؛ پس از فوت موجر، وراث وی مدعی بودند که مستأجر متعهد به مراقبت از موجر

۱. core de cassation؛ عالی‌ترین مرجع رسیدگی به امور مدنی در فرانسه.

2. Cass. Civ. 9 January 1856 (7 cases) DP 1856, 1, p. 33, report Nicias-Gaillard, که از نظر دیوان عالی افزایشی غیرقابل پیش‌بینی در حق الرحمه، فورس مأذور را شکل نمی‌داده چون آن افزایش، اجرای قرارداد بیمه را غیرممکن نمی‌کند لذا علیرغم تغییر اوضاع واحوال، قرارداد باید معتبر اعلام شود: Cass. Civ., 11 March 1856, DP 1856, 1, p. 100; 2 April 1856, DP 1856, 1, p. 101; 7 March 1859, 1, p. 118.

Cass. Civ., 24 March 1874 (2nd case), S. 1874, 1, p. 428 همچنین بینید:

3. «L' arrêt Canal de Craponne».

4. DP 1876, 1, p. 193, note A, Giboulot; S. 1876, 1, 161.

5. Cass. Civ., 6 March 1876, (DE Galliffet v. Commune de Pélassanne) DP 76.1.195.S. Giboulot, 76.1.161, Grands arrêts n°94.

بوده و حالا با مرگ مجرم این تعهد باید به معادل پولی آن تبدیل و به اجاره‌بهای اضافه شود. دادگاه تجدیدنظر با بیان اینکه با فوت مجرم، انجام تعهد به مراقبت غیرممکن شده و لذا توازن قرارداد در بخشی از اجاره‌بهای که در مقابل تعهد قرار داشته برهمنورده، ادعای وراث را پذیرفت. دیوان عالی رأی دادگاه تجدیدنظر را با این استدلال نقض کرد که قرارداد حاوی هیچ شرطی راجع به تعدیل در مورد تعهدات توافق شده نبوده و لذا بازنگری در مفاد قرارداد متضمن نقض بند ۱ ماده ۱۱۳۴ ق. م. است.^۱ پافشاری بر اصل لزوم قراردادها مکرراً در آراء بعدی نیز مورد تأیید قرار گرفت.^۲

۱-۲-۲-۲-۲-۱ دیدگاه مترقی (تحول حقوق خصوصی به سمت پذیرش دکترین «امپرویزیون»)

تا قبل از تصویب مقررات جدید قانون مدنی فرانسه، اصل تقدس قراردادها به عنوان قاعده اصلی توسط بخش‌های مدنی و تجاری دیوان عالی رعایت می‌شد. با این حال، آثار نامناسبی که عدم پذیرش امپرویزیون بر قراردادهای خصوصی می‌گذاشت، دکترین حقوقی را به سمت پذیرش راه حل عملگرایانه امکان بازنگری در قراردادها سوق داد؛ حقوقدانان بسیاری در صورت وجود اوضاع و احوال غیرمنتظره، به نفع مذاکره مجدد قرارداد به دستور قاضی استدلال کردند.^۳ در راستای نیاز غیرقابل انکار به شناختی نهادی در حقوق خصوصی که بتواند آثار دشوار شدن اجرای تعهدات را قانونمند نماید و درنتیجه تلاش‌های دکترین، تحولاتی در دو

1. Civ. 3e, 18 mars 2009, n. 07-21.260, D. 2009. AJ 950, obs. Y. Rouquet.

۲. بیینید:

Cass civ, 6 June 1921, Bull civ, n° 95; Cass com, 18 Jan 1950, D 1950, 227; 18 Dec 1979, pourvoi n° 78-10.763, Bull civ IV, n° 339; civ 3, 30 May 1996, pourvoi n° 94-15.828, Contrats, conc, consom 1996, n° 185; com 18 Mar 2009, pourvoi n° 07-21.260, Bull civ III, n° 64.

3. Mazeaud, Denis, La révision du contrat. Rapport Français, Paris: Société de Législation comparée, 2008, p. 559; Terre, François, Simler, Philippe, Lequette, Yves, Droit civil. Les obligations, Dalloz, ۲۰۰۲, pp. ۴۴۰-۴۳۴; Bénédicte Fauvarque-Cosson, Le changement de circonstances, Durées et contrats, Revue des contrats, 2004, pp. 67 et seq Claude Witz, Force obligatoire et durée du contrat, in Les concepts contractuels du droit français à l'heure des Principes du droit européen des contrats, Dalloz, 2003, p.175; Christophe Jamin, Révision et intangibilité, in Que reste-t-il de l'intangibilité du contrat, Droit et patrimoine, mars 1998, pp. 46 et seq.

حوزه به وجود آمد (رویه قضایی و تلاش‌های انجام‌شده برای اصلاح ق.م.) که درنهایت منجر به تغییر ق.م. گردید.

الف- تحولات در رویه قضایی

در شمار فزاینده‌ای از پرونده‌ها، قضات قراردادها را بازنگری کرده و به طور کلی اوضاع واحوال تغییریافته‌ای که اجرای قرارداد را دشوارتر می‌کردن و به طرفین انگیزه‌ای برای مذاکره مجدد روی مفاد قراردادشان می‌دادند را مدنظر قراردادند.^۱ تعهد به مذاکره مجدد به موجب اصل حسن نیت بین طرفین در اجرای قرارداد، آن‌گونه که در بند ۳ ماده ۱۱۳۴ ق.م. وضع شده، توجیه می‌شد.^۲ احکام دیوان عالی در ۱ دسامبر ۱۹۹۵ در مورد اختیار دادگاه‌ها به تعیین قیمت قراردادی، گامی مثبت در جهت شنا سایی نظریه «امپرویزیون» به شمار می‌رود.^۳ اخیراً نیز این دیوان در آراء خود به صورت محدود و از طریق وظیفه به مذاکره مجدد، این نظریه را شنا سایی کرده است.^۴ گرایش به شنا سایی نظریه ابتدا در شعب تجاری دیوان عالی^۵ و سپس در شعب مدنی^۶ مشاهده می‌شود. دیوان عالی پذیرفته که اگر او اوضاع واحوال جدی و پیش‌بینی‌نشده‌ای منجر به عدم توازن شدید در قرارداد شوند، اصل حسن نیت حکم می‌کند که طرفی که از شرایط جدید سود برد بنا به درخواست طرف زیان دیده، ملزم به انجام مذاکره مجدد شود. در پرونده معروف اُوارد^۷ قیمت توافقی با گذشت زمان دیگر رقابتی نبود لذا مشتری شرکت نفتی

۱. مقایسه کنید با: Cass. Com., 3 November 1992, ‘*arrêt Huard*’, Bull. Civ. 1992 IV n°338, p.

241, JCP; 24 November 1993, n°46-7, p. 469.

همچنین ببینید: Cass. Com. 24 November 1998, Bull. Civ. 1998 IV n°277, p. 232, JCPE; 22

July 1999, n°29, p. 1242, Obs. C. Jamain.

۲. (قراردادها باید با حسن نیت اجرا شوند).

3. P.Mazzacano, ‘Force Majeure, Impossibility, Frustration & the Like: Excuses for Non-Performance; the Historical Origins and Development of an Autonomous Commercial Norm in the CISG’, Nordic Journal of Commercial Law, 2011, p. 46.

4. R.A. Momberg Uribe, The effect of a change of circumstances on the binding force of contracts- Comparative perspectives, PhD thesis Utrecht University, 2011, p. 54.

5. Cass. com., 3 November 1992, «*arrêt Huard*», D. 1995, Somm. p. 85, note D. Ferrier; Cass. com. 24 November 1998, «*arrêt Chevassus-Marge*», D. 1999, IR p. 9; Cass. civ. 16 March 2004, D. 2004 Somm. p. 1754, note Denis Mazeaud; CA Nancy 2nd Ch. Com. 26 September 2007, La Semaine Juridique No 20, 14 May 2008, p. 29.

6. Chambre of Commerciale.

7. Chambre of Civile.

8. l’*arrêt Huard*, Cass. com, 3 November 1992, D. 1995, Somm. p. 85, note D. Ferrier.

از وی درخواست بازنگری در قیمت را نمود تا وضعیت اقتصادی اش بهبود یابد. شعبه تجاری دیوان عالی در ۳ نوامبر ۱۹۹۲ اظهار کرد که شرکت نفتی باید خسارت پرداخت کند چون با خودداری از انجام مذاکره مجدد قرارداد توزیع را با حسن نیت انجام نداده است. شش سال بعد یعنی در ۲۶ نوامبر ۱۹۹۸، شعبه تجاری دیوان عالی درجایی دیگر^۱ نیز همین استدلال را کرد. در این پرونده، اصلیل که به نماینده تجاری اش اختیار نداده بود قیمت‌های بازاری را به صورت رقابتی تعیین کند، مسئول شناخته شد.

از میان آراء شعب مدنی دیوان عالی هم می‌توان به حکم مورخ ۱۶ مارس ۲۰۰۴^۲ اشاره کرد. شرکتی که فرانشایز یک رستوران تأسیس شده توسط یک سازمان عمومی را در اختیار داشت، به دلیل وقوع اختلال در توازن قرارداد، قصد فسخ آن را داشت. دادگاه تجدیدنظر ضمن رد ادعا حکم داد که شرکت باید برای نقض قرارداد خسارت هم پردازد. شرکت مذکور بر طبق وظیفه به حسن نیت (مواد ۱۱۳۴ و ۱۱۴۷ ق.م)، فرجام خواهی و ادعا کرد که عدم توازن در تعهدات در اثر برتری یک طرف در زمان انعقاد قرارداد، اجرا را بشدت دشوار کرده بوده و تقاضا کرد که تکلیف به مذاکره مجدد برطرف برتر تحمل تا توازن مجدداً برقرار گردد. دیوان عالی تقاضا را رد و اظهار کرد که اگر توازن اقتصادی بین تعهدات در زمان انعقاد قرارداد وجود داشته و تحت تأثیر یک تغییر غیرمنتظره در شرایط قرار نگرفته، هیچ وظیفه‌ای به انجام مذاکره مجدد وجود ندارد و زیان دیده باید نتایج قصور یا بی‌تدبیری اش در هنگام انعقاد را تحمل کند. حکم این طور تفسیر شد که اگر تغییر پیش‌بینی نشده‌ای در اوضاع واحوال، به طور جدی توازن تعهدات متقابل را تحت تأثیر قرار دهد، برای بازگرداندن آن تعادل وظیفه به مذاکره مجدد به وجود می‌آید.^۳

ب- تلاش‌ها برای اصلاح قانون مدنی

تمامی ضرورت‌های پیش‌گفته در خصوص شناسایی نهادی مشابه «امپرویزیون»، دکترین فرانسه را به تلاش‌هایی عملی برای تغییر قوانین واداشت. ماحصل این تلاش‌ها انجام چند پروژه معروف ذیل بود که درنهایت و به تازگی منجر به تغییر ق.م. فرانسه در فوریه ۲۰۱۶ شد.

1. l'arrêt Chevassus Marge, Cass. com. 24 November 1998, D. 1999, IR p. 9.

2. Cass. civ. 16 March 2004, D. 2004 Somm. p. 1754, note D. Mazeaud.

3. R.A. Momberg Uribe, op. cit., p. 56.

پژوهه کاتالا

در ۲۲ سپتامبر ۲۰۰۵ گزارشی از سوی پروفسور Catala و تیم محققان حقوقی برجسته‌اش، با پیشنهاد اصلاح ق.م. فرانسه، به وزارت دادگستری فرانسه ارائه شد که به «پژوهه کاتالا» معروف است^۱ و در آن دکترین «امپرویزیون» صراحتاً شناسایی نشده چون تهیه کنندگان گزارش معتقدند که طرفین خودشان باید دشواری‌های اجرای تعهداتشان را پیش‌بینی کنند.^۲ ولی بند ۱ ماده ۱۱۳۵ پیش‌نویس که مؤثر بودن شرایط غیرمنتظره درنتیجه دعوا را به رسمیت می‌شناسد، به طرفین اجازه می‌دهد که در صورت وقوع اوضاع واحوال غیرمنتظره‌ای که بر توازن قرارداد به گونه‌ای تأثیر می‌گذارند که یکی از طرفین منافعش در اجرای قرارداد را از دست می‌دهد، شرط کنند مذاکره مجدد انجام شود. بند ۲ این ماده مقرر می‌کند: در صورت عدم درج چنین شرطی راجع به تعديل در قرارداد، طرفین می‌توانند از دادگاه بدوي تقاضای صدور دستور مذاکره مجدد باهدف تعديل قرارداد کنند. مذاکرات باید با حسن نیت انجام شوند در غیر اینصورت خسارت قابل مطالبه است.^۳ اگر مذاکرات مفید نباشند، طرفین می‌توانند قرارداد را فسخ کنند. پیشنهادها برای تعديل قرارداد باید مطابق چهارچوب اصلی قرارداد باشند. ضمن اینکه دادگاه خودش حق تعديل را ندارد.^۴

پژوهه وزارت دادگستری فرانسه

پیش‌نویس تهیه شده تو سط وزارت دادگستری^۵ معروف به پژوهه شانسلری^۶ در سال ۲۰۰۸ به رهبری پروفسور کاسون^۷ در جهت هماهنگ‌سازی حقوق قراردادهای فرانسه با پیشنهادهای اصلاح بین‌المللی و حقوق اروپا تهیه شد. ماده ۱۳۶ این پژوهه، مانند پژوهه کاتالا در صورت تغییر بنیادین (غیرقابل پیش‌بینی و غیرقابل تفوق) اوضاع واحوال به طرفین حق درخواست

1. Avant-projet de réforme du droit des obligations et du droit de la prescription, Arts. 1135-1 to 1135-3, available at: <http://www.ladocumentationfrancaise.fr>; last visited: 6/11/2016.

2. See commentary, p. 35, by A. Ghozi.

3. Catala, Pierre (dir.), proposals for reform of the law of obligations, translated by John Cartwright & Simon Wittaker, Oxford, UK, 2007.

4. Velimir Živković, ‘Hardship in French, English and German Law’, in Strani pravni zivot (Foreign Legal Life) - Review of the Institute of Comparative Law in Belgrade, Vol. 1, 2013, p. 8, Draft available at: <http://ssrn.com/abstract>; last visited: 8/11/2016.

5. French Ministry of Justice Project, July 2008, Art. 136.

6. Projet de la Chancellerie.

7. Benedicte Fauvarque-Cosson.

مذاکره مجدد می‌دهد بدون اینکه دادگاه در روند مذاکرات دخالتی داشته باشد گرچه طرف درخواست دهنده باید در جریان مذاکرات، به اجرا ادامه دهد؛ اما این پروژه در قسمتی، از پروژه کاتالا فراتر می‌رود بدین معنا که در صورت شکست مذاکرات مجدد از سوی طرفین، قاضی نه تنها می‌تواند قرارداد را طبق شرایطی که مناسب تشخیص می‌دهد خاتمه دهد (همان‌طور که در گزارش کاتالا پیشنهادشده است) بلکه همچنین حق دارد که در صورت توافق طرفین بر تعديل، آن را بازنگری و تعديل کند.^۱

پروژه تقه

پروژه دیگر به حمایت فرهنگستان علوم اخلاق و سیاست^۲، زیر نظر پروفسور تقه انجام و در دسامبر ۲۰۰۸ به وزارت دادگستری تحويل داده شد.^۳ این پروژه متضمن تحولات بیشتری است: در ماده ۹۲ به اصل لزوم قرارداد اشاره شده و در ادامه آمده است که در صورت تغییر بنیادین او ضاع و احوال طرفین تکلیف به مذاکره مجدد دارند و در صورتی که در مدت معقولی به توافق نر سند دادگاه می‌تواند قرارداد را مطابق انتظارات مشروع طرفین تعديل یا فسخ کند. همان‌طور که مشاهده می‌شود، با وجود اینکه انجام مذاکره مجدد در همه پروژه‌های فوق الذکر مشترک است، اما قدرت دادگاه به تعديل قرارداد در یک پروژه «وجود ندارد»، در یکی «به صورت ناقص» پذیرفته شده (مشروط بر توافق طرفین) و در دیگری «به طور کامل» شناسایی شده است.

درنتیجه این تلاش‌ها، در ۱۰ فوریه سال ۲۰۱۶، قانون گذار فرانسه در ماده ۱۱۹۵ ق.م. امپرویزیون را صریحاً مورد شناسایی قرار داد: اگر تغییری در شرایطی که در زمان انعقاد قرارداد غیرقابل‌بیش‌بینی بوده، قرارداد را شدیداً برای طرفی که ریسک چین تغییری را پذیرفته بوده، دشوار کند، او می‌تواند از طرف دیگر تقاضای مذاکره مجدد قرارداد را بنماید. طرف نخست باید به اجرای تعهداتش در خلال مذاکرات مجدد، ادامه دهد.

اگر مذاکرات مجدد رد شوند یا شکست بخورند، طرفین می‌توانند توافق کنند که قرارداد از زمان و با شرایطی که تعیین می‌کنند، خاتمه یابد ([فسخ شود])، یا به موجب توافقی مشترک

1. Denis Philippe, Foreseen and Unforeseen Circumstances, A. G. Castermans, K.J.O. Jansen, M.W. Knigge, P. Memelink & J.H. Nieuwenhuis (eds.), Wolters Kluwer, 2012, p. 161.

2. Académie des sciences morales et politiques.

3. Terré ,Francois, Pour une réforme du droit des contrats, Dalloz, 2008, Art. 92.

از دادگاه بخواهند که قرارداد را تعدیل کنند. اگر [طرفین] در مدت زمانی معقول به توافق نرسند، دادگاه می‌تواند به درخواست یکی از آن‌ها قرارداد را مورداً نگری قرار داده یا آن را از تاریخ و با شرایطی که تعیین خواهد کرد، خاتمه دهد. به نظر می‌رسد اثر عملی مقررات جدید کاملاً به چگونگی تفسیر آن‌ها از سوی دادگاه‌ها بستگی دارد.^۱

۲- دیگر مفاهیم

به دلیل فقدان نص قانونی در خصوص امپرویزیون تاکنون، رویه قضایی در فرانسه تلاش می‌کردد تا با توصل به مفاهیمی دیگر با کارکرد مشابه به همان نتایج دست یابند:

۲-۱- فورس ماژور

به طور کلی، دادگاه‌ها تمایل ندارند که واقعه پیش‌بینی نشده‌ای که قرارداد را دشوارتر می‌سازد، معادل غیرممکن شدن اجرا بدانند؛ بنابراین شرایط جدیدی که اجرا را به طور اساسی دشوارتر می‌سازند، فورس ماژور را شکل نمی‌دهد.^۲ با این حال، در برخی احکام قضایی از فورس ماژور یک تفسیر موسع شده و در مواردی به اوضاع واحوال تغییریافته‌ای که مانع اجرای قرارداد نمی‌شوند ولی منجر به عقیم شدن هدف قرارداد یا دشوار شدن اجرای قرارداد می‌شوند، نیز تعمیم داده شده است^۳ به عنوان مثال می‌توان به پرونده‌ای که در حقوق تطبیقی بسیار معروف است اشاره کرد؛ قرارداد متنضم انجام خدمتی فوری از طریق جاده بین شهرهای رُوان و پاریس بود. دو سال بعد، با سرعتی غیرمنتظره خط ارتباط ریلی بین این دو شهر ساخته شد. گرچه این ارتباط ریلی، انجام خدمت از طریق جاده را غیرممکن نکرده بود اما عملاً هدف

1. Lutzi, Tobias, Introduction Imprévision into French Contract Law-Lesson to be learned from the German codification in 2002, Ius Commune Workshop on Contract Law, 2015, p. 17.

2. Puelickx, Alfons-Hendrik, Frustration, Hardship, Force Majeure, Imprévision, Wegfall der Geschäftsgrundlage, Unmöglichkeit, Changed Circumstances, 3 J.Int'L Arb. 1986, N. 2, p. 56.

Cass. Civ., 18 January 1950.

3. Thomas, Christopher S, Aspects of building contracts: a comparative view of English and French law in the light of potential harmonization, Thesis submitted for PhD School of Law- King's College London, 2016, p. 108.

طرفین از انعقاد قرارداد را منتظر ساخته بود. قاضی با تفسیری موسع از فورس ماژور، قرارداد را با اعمال این دکترین خاتمه داد.^۱

اعمال فورس ماژور به این بستگی دارد که محتوای تعهد چطور تعریف شود.^۲ در پرونده‌ای موجز از تعهدش به تعمیر معاف شد چون این کار بدون صرف هزینه‌های بیش از حد ممکن نبود. گرچه اجرای قرارداد غیرممکن نشده و فقط پرهزینه‌تر شده بود، ولی بر اساس تعریف محتوای تعهد موجز، به وی معافیت اعطای شد^۳ با این استدلال که تعهد موجز به تعمیر عین مستاجره به مواردی که انجام تعمیرات به سبب وقوع شرایط غیرقابل پیش‌بینی، منجر به هزینه‌های فوق العاده می‌شود، تسری نمی‌یابد.

۲-۲- اشتباه

قراردادی که درنتیجه اشتباه منعقد شده باشد باطل است. اشتباه تنها در صورتی مؤثر و موجب بطلان قرارداد است که: (۱) رضایت اشتباه کننده به قرارداد مبتنی بر آن باشد، (۲) مربوط به ویژگی‌های اساسی موضوع قرارداد باشد و (۳) اشتباه کننده مقصود نباشد، (۴) اشتباه وارد قلمرو تراضی طرفین شده باشد^۴ مثلاً اینکه یک تبلیغ بر اساس اشتباهی یک طرفه آنقدر که انتظار می‌رفته موفق نشده، برای اعمال قواعد اشتباه کافی نیست.^۵ در برخی پرونده‌ها اشتباه در انگیزه انعقاد قرارداد با تحقق شرایط غیرمنتظره پیوند می‌خورد؛ مثلاً در پرونده‌ای، قطعه زمینی با قصد ساختن خانه در آن خریداری شد^۶ ولی پس از انعقاد قرارداد، مرجع صالح مجوز طرح ریزی

1. Dispot Merlin v. Robillard, Comm. Rouen, 28 August 1843, upheld on appeal Rouen, 9 February 1844, D., 1845, p. 4.

2. بر همین اساس «تَنَك» بین تعهدات به‌وسیله و تعهدات به نتیجه فرق قائل می‌شود. اگر تعهد قراردادی یک تعهد به‌وسیله توصیف شود، متنه فقط در صورتی مسئول است که تقصیرش اثبات شود، درحالی که در مورد تعهدات به نتیجه، تعهد بار اثبات این که مقصود نیست را بدوش می‌کشد (Tunc, André, ‘Force majeure et absence de faute en matière contractuelle’, Rev. Trim. Dr. Civ., 1945, p. 235).

3. Y. Rouquet, ‘Détendue de l’obligation du bailleur’, Dolloz, 2001, 3622.

4. Cass. 24 April 2003. n° 01-17.458 (n° 503 FS-P+B), (2004) D, 450.

5. Cass. 16 May 1939, Giurisprudenza comparata di diritto civile, 1948, n° 88 and obs. G. B. Funaioli

6. همچنین بینید: Rennes, 28 March 1999؛ پرونده مربوط به قرارداد فروش زمینی بود که مجوز طرح ریزی متعاقباً رد شده بود. دادگاه تجدیدنظر با اینکه امکان ساخت را یک ویژگی اساسی زمین ردانست اما رژیم «عيوب پنهانی» را بجای رژیم «اشتباه» اعمال کرد. Cass. Civ. 11 February 1981, Bull. Civ., III, n° 31.

برای ساخت و ساز را صادر نکرد؛ بایع هیچ تضمینی مبنی بر اینکه مجوز صادر شود، نداده بود ولی ملک با قیمت متداول برای ساختمان سازی فروخته شده بود. بعلاوه، بایع از اینکه خریدار می‌خواهد با زمین چه کند آگاهی داشت. چون یک تضمین قراردادی از سوی بایع وجود نداشت، حکم به مسئولیت وی نشد اما دکترین اشتباه اعمال گردید.^۱ این پرونده مربوط به شرایطی بود که در زمان شکل‌گیری قرارداد وجود داشتند (عدم وجود مجوز طرح‌ریزی) ولی پس از انعقاد قرارداد وقایع غیرمنتظره‌ای که کاملاً به قرارداد مربوط بودند، اتفاق افتادند (رد شدن مجوز طرح‌ریزی با وجود انتظار هر دو طرف مبنی بر صادر شدن آن).

۲-۳- تعهدات غیرمنتظره^۲

თئوری «تعهدات غیرمنتظره یا پیش‌بینی‌نشده» در ماده ۱۹ آئین نامه شماره ۲۰۰۱-۲۱۰ (۷ مارس ۲۰۰۱) پیش‌بینی شده است: «به جز تعهدات فنی پیش‌بینی‌نشده که قابل انتساب به عمل طرفین نباشند، هیچ پیش آمدی نمی‌تواند تعادل اقتصادی پیمان را دگرگون کرده یا موضوع آن را تغییر دهد». (نظریه تعهدات پیش‌بینی‌نشده برای پیمانکاری که در حین اجرای عملیات موضوع پیمان با دشواری‌های مادی پیش‌بینی ناپذیر مواجه شده و قیمت انجام پیمان افزایش می‌یابد، حق مطالبه غرامت شناسایی می‌کند).^۳

شرایط اعمال «تعهدات غیرمنتظره» هم مشابه شرایط اعمال تئوری «امپرویزیون» در حقوق اداری است یعنی شرایط جدید باید غیرقابل پیش‌بینی و خارج از کنترل طرفین بوده و منجر به تغییر اساسی قرارداد گردد. ولی برخلاف «امپرویزیون»، صرفاً به اوضاع احوالی که در قرارداد ساخت، وقایعی طبیعی و مادی هستند، مربوط می‌شود (مسائلی مربوط به زمین یا آب و هوا، مثلاً پیدا شدن پاره‌سنگ در زمین). در همین راستا ماده ۱۷۹۳ ق. م. مقرر می‌کند که در یک قرارداد ساخت، وقتی مبلغ کل پرداختی در قرارداد قیدشده باشد، قیمت کار نباید تغییر یابد. ولی این ماده در موارد مختلف شدن اساسی قرارداد به عمل وقوع شرایط پیش‌بینی‌نشده، مشمول استثنای مختلفی قرار گرفته است.^۴ در واقع دادگاه‌ها گرایش دارند که

1. Riom, 17 May 1979, D. 1980, J, p. 12 with obs. G. A.

2. Théorie des sujétions imprévues.

3. Degoffe, Michel, Marchés publics de travaux:exécution financière, Dalloz Action, 2010, no. 1520.

4 . Cass., 8 March 1965, GP, 1997, 32 with obs. M. Peisse; Cass. Civ., 12 March 1997, Bull, III, n° 54; S. Primont, L'économie, p. 274.

قاعده خشک مندرج در ماده ۱۷۹۳ را تا حد ممکن مضيق تفسیر کنند؛ مثلاً دادگاه‌ها گهگاه این دکترین را به فرض‌هایی که در آن‌ها شرایط جدید، ماهیتی طبیعی نداشته‌اند (مانند افزایش قیمت مواد اولیه) هم تعمیم داده‌اند.^۱ رویه قضایی و دکترین پذیرفته‌اند که پیمانکار حق دارد در مواجهه با شرایط غیرمنتظره که دشواری‌های قابل توجهی را در اجرا ایجاد و توازن قراردادی را به طور جدی مختلف می‌نماید، تغییر قیمت به شکل دریافت خسارت را بخواهد.^۲

۲-۴- شرط ضمنی

طبق ماده ۱۱۵۶ ق.م. قضات برای تعیین آثار قرارداد در موارد تردید، بجای توجه به معنای لغوی عبارات، قصد احتمالی طرفین را تفسیر خواهند کرد. طرفین غالباً راجع به حالت‌های مختلف بروز اختلاف، فکر نکرده و صریحاً به آن‌ها در قرارداد نپرداخته‌اند. در برخی از این موارد دادگاه‌ها تلاش کرده‌اند محدوده مسئولیت عدم اجرای تعهدات را با استفاده از این ماده کاهش دهند گرچه برخی نویسنده‌گان فریبکاری در تعیین قصدی برای طرفین که وجود ندارد را تقبیح کرده و گفته‌اند که صادقانه‌تر، تفسیر قرارداد بر اساس حسن نیت یا عرف و عادت است.^۳

بر اساس قاعده ربوس که به تفسیر مربوط می‌شود، طرفین می‌پذیرند که به موجب قرارداد یک شرط ضمنی وجود دارد مبنی بر اینکه اگر شرایط غیرقابل پیش‌بینی ای اتفاق بیفتد که اجرای قرارداد را برای یکی از طرفین بشدت دشوار سازد، قرارداد الزام آور نخواهد بود.^۴ به عنوان مثال، قضات مکانیزم تفسیر را در پرونده ذیل مربوط به اوضاع واحوال غیرمنتظره، اعمال کرده‌اند: قبل از جنگ جهانی دوم، قرارداد کاری امضا شد که حاوی شرطی بود که به صلاحیت دادگاه روئین ارجاع می‌داد. جنگ، کشور را به دو بخش تقسیم کرد و متعاقدین در

1. Civ. Brussels, 11ch; 30 May 1969, SABCA v. État belge, unpublished, confirmed by Brussels, 4th ch., 10 December 1970, RG 1753, quoted by A. de Grand Ry, M A. Flamme and P. Mathei, n° 374, p. 607.

2. European Review of Private Law, Kluwer Law International, 2009, p. 679; Mashael Abdulaziz Alhajeri, Defects Associated with Sub-Surface Ground Conditions in Construction Contracts: A Comparative Legal Synthesis of Aspects of Risk Allocation in Kuwaiti, French, and English Law, Journal of Law, Policy and Globalization, Vol.43, 2015, p. 10.

3. Terré, Francois, L'influence de la volonté individuelle et qualification, L.G.D.J (ed.), Prix Dupin Aîné, 1256, p. 200.

4. WahI, note to Civ. ۴th August 1915, S. 17/1916.1,17.

منطقه آزاد کشور قرار گرفتند. قاضی بر اساس مکانیزم تفسیر، شرط صلاحیت دادگاه روئن که طرفین درج کرده بودند را نادیده گرفت و حکم به صلاحیت دادگاه لیون داد.^۱

۲-۵- غبن^۲

اگر در هنگام انعقاد قرارداد عدم توازنی بسیار محسوس بین ارزش تعهدات وجود داشته باشد، تئوری «غبن» به معبون اجازه فسخ می‌دهد.^۳ قانون گذار این تئوری را فقط در موارد خاص پذیرفته است.^۴ به عنوان قاعده کلی، تغییر شرایط بعد از انعقاد قرارداد منجر به «غبن» نمی‌شود.^۵ با این وجود، در پرونده‌هایی، دادگاه در فرض شرایط غیرمنتظره، به «غبن» استناد کرده است. مثلاً در پرونده‌ای، قاضی برای توجیه کردن فسخ قرارداد، بجای توسل به مفهوم «امپرویزیون»، به مفهوم «غبن» متولّ شد؛ قرارداد که درست قبل از جنگ جهانی اول منعقد شده بود، به یکی از طرفین حق خرید ملک در آینده باقیمتی معین را می‌داد حقی که پس از ۵ سال از بین می‌رفت. به علت کاهش قابل توجه بهای پول بعد از جنگ جهانی اول، قیمت واقعی به فقط یک سوم ارزش قیمت تواافق شده رسید. قاضی برای اجتناب از این اثر غیرمنتظره، دکترین «غبن» را اعمال کرد.^۶ قانون گذار این راه حل را در قانون ۲۸ نوامبر ۱۹۴۹ تأیید کرده؛ طبق این قانون «غبن» در فرض تعهد یک جانبه به فروش، باید در زمان اجرا ارزیابی شود.^۷

۶- حسن نیت و انصاف

گرچه طرفین به قرارداد ملزم‌اند، ولی قرارداد باید مطابق با قانون، عرف و انصاف اجرا شود. رابطه بین حسن نیت (بند ۳ ماده ۱۱۳۴ ق.م) و انصاف (ماده ۱۱۳۵ ق.م)، به روشنی تعریف‌نشده است.

1. Cass. Soc., 11 June 1942, DC, 1943; p. 135 with obs. J. Flour.

2. Lésion.

۳. ماده ۱۱۸ ق.م. فرانسه.

۴. مثلاً در مورد فروش زمین، اگر تفاوت در ارزش بیش از هفت دوازدهم باشد؛ مواد ۱۶۷۴ به بعد ق.م.

5. Ghestin, Jacques, *Le contrat, Principes directeurs, consentement, cause et objet*, Revue internationale de droit comparé. Vol. 35 N°3, 1983, p. 451; Virion, Pierre-Joseph, op. cit., pp. 70 et seq.

6. بیینید: Cass. Req., 19 April 1926, S, 1926, I, p. 126

۷. بند ۲ ماده ۱۶۷۵ ق.م.

از یکسو حسن نیت می‌تواند موجود تعهد به مذاکره مجدد قرارداد باشد؟^۱ گرچه آثار آن در قانون فرانسه نامعین باقی‌مانده^۲ ولی پذیرفته شده که اصولاً نمی‌تواند یک اثر اصلاح (تعديل) کننده داشته باشد.^۳ مثلاً به تازگی دیوان عالی با اینکه از مداخله کردن در محتوای تعهدات قراردادی استنکاف کرد^۴ ولی با حکم به تکلیف به مذاکره مجدد در فرض تغییر اوضاع واحوال، مانع استفاده نامنصفانه از حقوق قراردادی شد.

از سوی دیگر برخی نویسندگان [تا قبل از تغییر ق. م. فرانسه در سال ۲۰۱۶] پیشنهاد می‌کردند که: «انصاف» بتواند عملکردی اصلاح کننده داشته باشد به‌طوری که قاضی بتواند در صورت تغییر اوضاع واحوال، با استناد به انصاف قرارداد را تعديل کند^۵ چون ماده ۱۱۳۵ ق. م. (راجع به انصاف) به دادگاه اجازه می‌دهد که بر اساس «انصاف» تعهداتی را به طرفین تحمل کند، حال آنکه بند ۳ ماده ۱۱۳۴ ق. م. [راجع به حسن نیت]^۶، به رفتار طرفین (اجرای قرارداد با حسن نیت) مربوط می‌شود نه به وضعیت قرارداد (تعديل).

۲-۷- تقسیط دین و مهلت ارفاقی^۷

درجایی که بدھکار به علت وقوع شرایط غیرقابل پیش‌بینی، با دشواری‌هایی در تأديه روبرو می‌شود، قاضی حق دارد طبق بند ۱ ماده ۱۲۴۴ ق. م. تأدیه را دوباره بر نامه ریزی کند و به عبارت دیگر برای پرداخت، مهلت دهد. طبق این ماده، قاضی می‌تواند با توجه به وضعیت مديون و با در نظر گرفتن نیازهای طلبکار، در یک محدوده زمانی دو ساله پرداخت مبالغ سررسید شده را

1.Cass civ, 16.3.2004, Jur. P. 1754.

2.Brunner, Christoph, Force Majeure and Hardship under General Contract Principles, Wolters Kluwer, 2009, pp. 404-405.

3 .C. Albiges, De l'équité en droit privé, 200, n° 305, Paris: LGDJ 2000;

در مورد تمايز بین بند ۳ ماده ۱۱۳۴ و ماده ۱۱۳۵ ق. م. ببینید:

P. Jacques, 'Regards sur l'article 1135 du Code civil', Dalloz, 2005, p. 295; quoted from: Denis Philippe, Unexpected Circumstances in European Contract Law, Edited by: Ewoud Hondius & Hans Christoph Grigoleit, Cambridge University Press, 1 ed, 2011, p. 168, fn. 72.

⁴. Cass. Com., 10 July 2007, n° 06-14.768, 2007 AJ 1955, obs. X. Delpech.

5.D. Tallon, La révision du contrat pour imprévision au regard des enseignements du droit comparé, Droit et vie des affaires, Etudes à la mémoire de A. SAYAG, ۱۹۹۸, pp. 403 and seq.; Chérigny, Florence, La révision judiciaire des conventions en droit privé français (thesis), Université de Poitiers, 1994, p. 78.

6. Deferred payment.

به تعویق اندخته یا قسطبندی کند. از حکم مقرر در این ماده به «مهلت ارفاقی»^۱ تغییر شده است. این مهلت از قواعد مربوط به نظم عمومی و به موجب بند ۳ این ماده هر توافقی برخلاف آن باطل و بلااثر است. البته این مقرر را نمی‌توان قاعده‌ای مربوط به اوضاع واحوال غیرمنتظره تلقی کرد، چون محتوای تعهد مدیون، بدون تغییر باقی می‌ماند و فقط زمان اجرا به تأخیر می‌افتد. با این وجود، در رابطه با مشکلات ایجاد شده در اجرای تعهدات بعد از جنگ جهانی اول، برخی قضات از این مقرر را عنوان بنای حقوقی برای اصلاح تعهدات قراردادی، استفاده کرده‌اند.^۲

نتیجه‌گیری

سال‌های سال حقوق فرانسه با تکیه افراطی بر اصل لزوم قراردادها، تئوری «امپرویزیون» در قراردادهای خصوصی را شناختی نمی‌کرد و فقط به طور استثنایی و در موارد خاصی آن را پذیرفته بود، اما می‌شد گرایشی بر امکان مداخله در قرارداد را در دکترین و رویه قضایی مشاهده کرد: از یک سو دکترین تلاش‌های وسیعی را برای تهییه پیشنهادهایی برای اصلاح قانون انجام دادند.^۳ در این راستا تصویب سند اختیاری اروپایی در خصوص حقوق قراردادها که تغییر اوضاع واحوال را قاعده‌مند می‌کند، بر حقوق داخلی فرانسه تأثیرگذار بوده است.^۴ از دیگر سو نتایج نامطلوب و نامنصفانه‌ای که عدم پذیرش این تئوری در حقوق خصوصی در بسیاری موارد به دنبال داشته است، دادگاه‌های حقوقی را وادر ساخته بود تا زمان تغییر قانون از دیگر مکانیزم‌های حقوقی^۵ موجود که در بادی امر به تغییر اوضاع واحوال مربوط به نظر

1. *delai de grâce*.

2. Rouen, ۱۹ May ۱۸۷۱(the war between France & Germany), D., 1871, 2, ۷۹.

۳. توضیحات صص ۱۲ تا ۱۴ در خصوص پژوههای «کاتالا»، «اشانسلری» و «تر» را بینید.

4. See Proposal for a regulation of the European Parliament and the Council on the common European Sales Law, 11 October 2011, COM (2011) 635 final, 2011/284, COD, article 89 of proposal.

5. تا قبل از اصلاحات ق.م. در سال ۲۰۱۶، مفهوم «علت» (cause) نیز از جمله مکانیزم‌هایی بود که مورداستفاده قضات قرار می‌گرفت. در برخی آراء قضایی «علت» بسیار به دو مفهوم «حوادث پیش‌بینی شده» و «عقیم شدن هدف»، نزدیک شد. مثلاً اگر قرارداد اعطای امتیاز اتحصاری، به نتایج مدنظر طرفین منجر نمی‌شد، رویه قضایی معتقد بود که قرارداد فاقد هرگونه «جهتی» است. (Cass. 21 February 1837, S, 1837, I, p. 187; 22 August 1844, S, 1844, I, p. 831; Cass. Req., 12 April 1861, S, I, p. 735.)

همچنین در حکمی قرارداد منعقده بین وراث بالقوه و یک شجره شناس، فاقد «جهت» دانسته شد، وقتی که وراث توانسته بودند بدون مداخله شجره شناس از وضعیت وراثت آگاه شوند. در رأی دیگر، تعهد فروشی در سال ۱۹۰۸ که در سال ۱۹۶۵ مطالبه شد، به

نمی‌رسیدند، بهره برند تا تعادل را به قرارداد بازگرداند؛ آن‌ها در حد امکان تلاش می‌کردند با استفاده از چهارچوب‌ها و ابزارهای غیرمستقیم موجود در قانون، به نتایجی مشابه آنچه دادگاه‌های اداری با اعمال دکترین «امپرویزیون» ایجاد می‌کنند، دست یابند. ابزارهایی مانند «تفسیر مضيق از اصل لزوم قراردادها»، «تفسیر موسع از فورس ماژور»، اعمال مفاهيمی چون «غبن»، «جهت»، «اشتباه»، «شرط ضمنی»، «تعهدات غيرمنتظره»، «حسن نیت و انصاف» و «مهلت ارافقی» در صورت وقوع شرایط جدیدی که اجرای قرارداد را دشوارتر یا پرهزینه‌تر می‌سازند. درنتیجه تلاش‌های دکترین و رویه قضایی فرانسه، نهایتاً قانون‌گذار در فرمان مورخ ۲۰۱۶ و در ماده ۱۱۹۵ اصلاحی ق.م. صراحتاً این نهاد را مورد شناسایی قرار داد.

مطالعات حقوق تطبیقی اخیر نیز، تمایل کشورهای اروپایی به هماهنگ‌سازی راه حل‌های مربوط به مسئله تغییر اوضاع و احوال و هاردشیپ و ایجاد همگرایی میان این راه حل‌ها به سمت حفظ قرارداد («اصل استحکام قراردادها») از طریق مذاکره مجدد و تعديل قرارداد را نشان می‌دهند؛ روندی که در پرتو نتایج تحلیل اقتصادی حقوق نیز توجیه بیشتری دارد. به نظر می‌رسد راهی که رویه قضایی و قانون‌گذار فرانسه اکنون و در جریان یک دوره طولانی آزمون و خطا، برگزیده، راهی است که قانون‌گذار ایران نیز خواهناخواه در سال‌های آینده در پیش خواهد گرفت: فاصله گرفتن از برداشت متعصبانه و مضيق از اصل لزوم قراردادها و نزدیک شدن به قضایی که امکان بازنگری در قرارداد متأثر از تغییر اساسی اوضاع و احوال به دست قاضی را میسر کند.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی پرتال جامع علوم انسانی

دلیل فقدان «جهت» باطل اعلام گردید چون با توجه به کاهش ارزش پول، قیمت مبيع در آن زمان خیلی کم و خنده‌دار شده بود. پس در برخی پروندها، شرایط و اوضاع و احوال آتی، ممکن بود بتواند علت قرارداد (هدف قرارداد) را از آن سلب کنند.
(Société pour L'extension et L'embellissement de la ville de Biarritz v. Guillaume)

منابع فارسی

- فورت، آ.د.م. «بررسی تطبیقی نظریه عقیم شدن اقتصادی قراردادهای تجاری». ترجمه حسین میرمحمد صادقی، مجله تحقیقات حقوقی دانشگاه شهید بهشتی، ش ۱۰، (۱۳۷۱).
- حسین آبادی، امیر، «تعادل اقتصادی در قرارداد (۲)»، مجله تحقیقات حقوقی دانشگاه شهید بهشتی، شماره ۲۱ و ۲۲، (زمستان ۷۶ تا تابستان ۷۷).
- طباطبائی مؤتمنی، منوچهر، حقوق اداری، چ ۱۶، (تهران: سمت، ۱۳۹۰).

English and French References:

- R.A. Momberg Uribe, The effect of a change of circumstances on the binding force of contracts- Comparative perspectives, PhD thesis Utrecht University, 2011.
- Denis Philipe, France and Belgium, in: Foreseen and Unforeseen Circumstances, A.G. Castermans et al. (rds.), Kluwer, 2012.
- Delvolvé, Jean-Louis, L'imprévision dans les contrats internationaux, in Travaux du Comité français de droit international privé, 1988-1990, pp. 147-170.
- Voirin, Pierre-Joseph, De l'imprévision dans les rapports de droit privé: [Thèse], Nancy, 1922.
- Ingeborg Schwenzer, Force Majeure and Hardship in International Sales Contracts, VUWLR, vol. 39, 2008, pp. 709-726.
- A. D. M. Forte, Economic Frustration of Commercial Contracts- A Comparative Analysis with Particular Reference to United Kingdom, The Judicial Review, 1984, pp. 1-24.
- Mazzacano, Peter, 'Force Majeure, Impossibility, Frustration & the Like: Excuses for Non-Performance; the Historical Origins and Development of an Autonomous Commercial Norm in the CISG', Nordic Journal of Commercial Law, 2011, pp. 1-54.
- R.A. Momberg Uribe, The effect of a change of circumstances on the binding force of contracts- Comparative perspectives, PhD thesis Utrecht University, 2011.
- Avant-projet de réforme du droit des obligations et du droit de la prescription, Arts. 1135-1 to 1135-3, available at: <http://www.ladocumentationfrancaise.fr>.
- Catala, Pierre (dir.), proposals for reform of the law of obligations, translated by John Cartwright & Simon Wittaker, Oxford, UK, 2007.
- Velimir Živković, 'Hardship in French, English and German Law', in Strani pravni zivot (Foreign Legal Life) - Review of the Institute of Comparative Law in Belgrade, Vol. 1, 2013, pp. 1-18, Draft available at: <http://ssrn.com/abstract>.

- Denis Philippe, Foreseen and Unforeseen Circumstances, A. G. Castermans, K.J.O. Jansen, M.W. Knigge, P. Memelink & J.H. Nieuwenhuis (eds.), Wolters Kluwer, 2012.
- Denis Philippe, Unexpected Circumstances in European Contract Law, Edited by: Ewoud Hondius & Hans Christoph Grigoleit, Cambridge University Press, 1 ed. 2011.
- Terré, Francois, Pour une réforme du droit des contrats, Dalloz, 2008, Art. 92.
- Terré, Francois, L'influence de la volonté individuelle et qualification, L.G.D.J (ed.), Prix Dupin Aîné, 1256
- Lutzi, Tobias, Introduction Imprévision into French Contract Law-Lessond to be learned from the German codification in 2002, Ius Commune Workshop on Contract Law, 2015.
- Puelickx, Alfons-Hendrik, Frustration, Hardship, Force Majeure, Imprévision, Wegfall der Geschäftsgrundlage, Unmöglichkeit, Changed Circumstances, 3 J.Int'L Arb. 1986, N. 2, pp. 47-66.
- Thomas, Christopher S, Aspects of building contracts: a comparative view of English and French law in the light of potential harmonization, Thesis submitted for PhD School of Law- King's College London, 2016.
- Tunc, André, 'Force majeure et absence de faute en matière contractuelle', Rev. Trim. Dr. Civ., 1945.
- Mashael Abdulaziz Alhajeri, Defects Associated with Sub-Surface Ground Conditions in Construction Contracts: A Comparative Legal Synthesis of Aspects of Risk Allocation in Kuwaiti, French, and English Law, Journal of Law, Policy and Globalization, Vol.43, 2015, pp. 1-11.
- Ghestin, Jacques, Le contrat, Principes directeurs, consentement, cause et objet, Revue internationale de droit comparé. Vol. 35 N.3, 1983, pp. 661-662.
- Brunner, Christoph, Force Majeure and Hardship under General Contract Principles, Wolters Kluwer, 2009.
- Tallon, D., La révision du contrat pour imprévision au regard des enseignements du droit comparé, Droit et vie des affaires, Etudes à la mémoire de A. SAYAG,1998.
- Cherigny, Florence, La révision judiciaire des conventions en droit privé français (thesis), Université de Poitiers, 1994.